Celjska Mohorjeva družba
Prva slovenska založba
CELJE – LJUBLJANA

Podatki o knjigi

- Naslov: V dom – zakaj pa ne?
- Avtorica: Metka Klevišar
- Spremna beseda: Jože Planinšek CM
- Urednica: Tadeja Petrovčič Jerina
- Cena: 15 €
- Velikost: 125 mm × 200 mm
- Vezava: mehka z zavihi
- Število strani: 100
- ISBN 978-961-278-272-6
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2016

V dom prineseš sebe!

Kakovost življenja v domu za starostnike največkrat sploh ni odvisna od doma, ampak od človekove temeljne življenjske naravnanosti. Metka Klevišar nas z različnih zornih kotov seznanja z dilemami, s katerimi je povezan odhod v dom – tako za človeka, ki v dom odhaja, kot za njegove svojce in za vse, ki delajo v domu. Avtorica odkrito in sproščeno piše o umetnosti življenja, o svojih razmišljanjih in zgodbah ob svojem triletnem bivanju v domu za stare: s kakšnimi izzivi se tam srečuje sama (pa tudi drugi) in kako te izzive reševati. Dobrodejno branje o stvareh, s katerimi se v življenju prej ali slej srečamo vsi!

Avtorica nas od povsem konkretnih vprašanj vodi do poglobljenega razmišljanja o tem, kako se v družbi, ki ceni mladost, zdravje, storilnost in akcijo, vendarle lahko pripravimo na starost. Zapisi temeljijo na osebnih izkušnjah avtorice in na izkušnjah njenih mnogih sogovornikov. Prinašajo dragocena izhodišča vsem, ki razmišljajo o odhodu v dom. Vendar so več kot to: pravzaprav so razmišljanje o umetnosti življenja – o koristnosti temeljnega življenjskega realizma, a hkrati zavezanosti svobodi, o umetnosti izpuščanja in sprejemanja, a tudi dejavne udeleženosti pri življenju v vsej njegovi razsežnosti – kakršna koli ta že je.

V času, ko nas k pozunanjeni popolnosti stremeč življenjski slog vodi v vse večjo osamo, nas Metka Klevišar vabi k medsebojnim odnosom in k dejavnemu odnosu do življenja. V vsaki starosti in situaciji. Tudi, ko je treba razmišljati o odhodu v dom.

O avtorici

Metka Klevišar je zdravnica, ki je do upokojitve delala na Onkološkem inštitutu Ljubljana. Sodelovala je pri ustanavljanju Slovenske karitas, pozneje tudi Slovenskega društva hospic. Morda manj znano je, da že od začetka študijskih let živi z boleznijo. Številni jo poznajo po razmišljanjih »o čisto navadnih stvareh«, je pisateljica in kolumnistka. Skupaj s prijateljico Julko Žagar, tudi stanovsko kolegico, sta animatorki pogovornih skupin v Domu sveti Jožef nad Celjem, ki sta si ga za svoj dom izbrali pred tremi leti, vodita tudi »Pogovore o življenju in smrti«. Metka Klevišar namreč v vseh življenjskih okoliščinah ostaja odprt, razmišljajoč duh.

Kontakt
uredništvo
T 01 244 36 70
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Odlomki iz knjige

Zdi se mi, da je moje življenje prav s preselitvijo v dom postalo še veliko bolj dinamično, kot je bilo v Ljubljani. Dobro se zavedam, da postajam vsak dan starejša in v mnogočem bolj nemočna, po drugi strani pa se vsak dan nabira toliko novih stvari, o katerih je vredno razmišljati in ki prinašajo v moje življenje nove vsebine.

Kakovost življenja v domu največkrat sploh ni odvisna od doma samega, ampak od človekove temeljne življenjske naravnanosti. Ta se začne že veliko prej, preden človek sploh začne razmišljati o domu. V dom prineseš sebe.

Odločitev za dom gotovo ni lahka stvar. Ampak v življenju se moraš pogosto odločati in če se za nekaj odločiš sam, je čisto drugače, kot če se namesto tebe odločijo drugi.

Nezadovoljstvo z domom je pri svojcih in stanovalcih najpogosteje posledica nerešenih konfliktov ter nerealnih in neživljenjskih pričakovanj. Zato so lahko dragoceni pogovori. Če svojci vprašajo, izrazijo svoja pričakovanja, če povedo svoje strahove, pomisleke, želje itd. komu od odgovornih, se veliko stvari uredi.

Morda naju je z Julko oblikoval tudi najin poklic. Srečali sva toliko trpljenja, bolezni, invalidnosti in stisk, da se nama je zdelo to, kar sva sami doživljali, v primerjavi z drugimi mačji kašelj. Gotovo pa ne samo poklic. Gre za temeljno krščansko držo: naš Bog sam je stopil med ljudi in trpel in nam tako povedal, da nobeno trpljenje ne more biti zaman in da smo tudi v vsem težkem med seboj povezani. O tem sploh ni treba veliko govoriti. Odraz te vere je, kako sprejemaš trpljenje in kako znaš biti solidaren z drugimi.

Znati biti zadovoljen

Človek, ki je zadovoljen, veliko laže živi. Ni nujno, da se mu je v življenju uresničilo vse, kar si je želel. Sploh ne. Morda so se stvari dogajale čisto drugače, kot je pričakoval in si želel. Ampak potem je spoznal, da se je moralo tako zgoditi in je zaradi tega lahko zadovoljen. Zadovoljen je lahko samo človek sam, nihče ne more biti zadovoljen namesto njega.

Kako lepo je srečati starega človeka, ki zna biti zadovoljen s svojim življenjem. Tudi če se ni zgodilo nič posebnega, tudi če je bilo včasih težko.

Zame je prav hvaležnost nekaj, brez česar ne bi mogla živeti. Vsak dan znova se iz srca zahvalim Bogu, da sem, da mi pomaga biti kos življenju in za vse, kar mi pošilja na pot. Zame je najlepša molitev prav to vsakodnevno zahvaljevanje Bogu.

Biti zadovoljen ne pomeni, da ne skušaš določenih stvari spremeniti na bolje, seveda tistih, kjer je to mogoče. Prav zadovoljstvo ti daje notranji mir in ti pomaga najti moč, da lahko marsikaj spremeniš na bolje. Daje pa ti tudi moč, da sprejmeš to, česar se ne da spremeniti.

Za starega človeka je zelo pomembno, kako na koncu ocenjuje celo svoje življenje. Če je z njim zadovoljen, se bo veliko laže poslovil od tega sveta.

3000 Celje, Prešernova ulica 23, T 03 426 48 00, F 03 426 48 10, Knjigarna: T 03 490 14 21, F 03 490 14 22
1000 Ljubljana, Nazorjeva ulica 1, T 01 244 36 52, F 01 244 36 75, Knjigarna: T 01 244 36 50
info@celjska-mohorjeva.si • www.mohorjeva.org